Dosarul nr. 1ra-412/23
1-21152106-01-1ra-14032023

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

12 iulie 2023 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Guzun Ion
Judecători - Eremciuc Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Sanduleac Diana* în numele inculpatului Griucanov Artur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Griucanov Artur XXXXX

Termenii de examinare:
prima instanță: 13.10.2021 - 29.06.2022;
instanța de apel: 27.07.2022 - 23.11.2022;
instanța de recurs: 14.03.2023 - 12.07.2023.

Asupra admisibilității motivelor invocate în recursul ordinar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 29 iunie 2022, **Griucanov Artur,** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 201^1 alin. (1) lit. a), 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și în baza acestei *Legi*, cu aplicarea art. 364^1 alin. (8) Cod de procedură penală, a fost condamnat după cum urmează:

- în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal – 6 luni închisoare, și inculpatul a fost eliberat de la executarea pedepsei în legătură cu intervenirea actului de amnistie;

- în baza art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal – 1 an închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Griucanov Artur în folosul Statului, cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delicte.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că: **Griucanov Artur**, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, consecințele ce pot surveni și dorind survenirea

acestora, într-o zi nestabilită de către organul de urmărire penală, perioada de timp 04.08.2021 până la 07.08.2021 prin forțarea geamului din termopan, a pătruns în domiciliul amplasat pe str-la XXXXX, de unde a sustras pe ascuns un telefon mobil de model „Samsung J-2”, la preț de 1500 lei, un telefon mobil de model „Nokia 1280”, la preț de 200 lei, un calculator portabil de model „Asus”, la preț de 4000 lei, o sticlă de whiskey, cu volum de 1 L, cu denumirea „Evan Wiliams, la preț de 300 lei, o sticlă de whiskey, cu volum de 1 L, cu denumirea „Bushnills”, la preț de 300 lei, o sticlă de whiskey, cu volum de 1 L, cu denumirea „Sexton”, la preț de 500 lei, o sticlă de brendi cu denumirea „XO”, la preț de 1000 lei, unele din care le-a consumat în domiciliul nominalizat, adidași de culoare gri combinat cu verde, cu denumirea „Beau”, în sumă de 300 lei și un tricou de culoare roșie combinat cu linii de culoare negru, în sumă de 100 lei, cu care s-a îmbrăcat și s-a încălțat, însă acțiunile lui au fost deconspirate de către fiul proprietarului și din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul, fiind reținut la locul săvârșirii infracțiunii, fapte prin care i-a pricinuit părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 8200 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului *Griucanov Artur* au fost încadrate juridic în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, după semnele calificative – ” *tentativă de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

Tot el, locuind periodic împreună cu sora sa Irina Griucanova, în apartamentul pe care ea îl închiria pe adresa strXXXXX, dând dovadă de o brutalitate ieșită din comun și manifestând o vădită lipsă de stimă și respect față de sora sa XXXXX, profitând de faptul că ultima este neputincioasă față de el atât din punct de vedere fizic, cât și psihologic, prin iscarea de certuri neîntemeiate, la 06.06.2021, în jurul orelor 15:30, aflându-se în XXXXX, amplasat pe XXXXX, în stare de ebrietate alcoolică, a inițiat un scandal fără careva motive, în procesul căruia a început să strige la sora sa XXXXX, după care a aplicat în privința ultimei violența, exprimată prin acțiuni intenționate și anume: a lovit-o cu pumnul în regiunea capului, de la ce ea s-a lovit de plita de gaz, unde se afla un cazan cu apă feartă, în rezultatul la ce ultima și-a fript mâna dreaptă, totodată în timp ce cet. XXXXX se afla la podea, i-a aplicat o lovitură cu piciorul, în piciorul ei.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202110D0345 din 25.06.2021, cet. XXXXX i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de un sector de arsură termică a brațului drept, ce a fost produs prin acțiunea traumatică cu agent termic, condiționând dereglarea sănătății de scurtă durată, și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

La examinarea medico-legală a cet. XXXXX s-au mai depistat o echimoză la ochiul stâng, ce a fost produsă prin acțiunea traumatică cu obiect contondent și se califică ca vătămare neînsemnată.

Leziunile de mai sus menționate puteau apărea posibil în timpul și circumstanțele indicate în actul de dispunere. Localizarea și caracterul leziunilor corporale exclud posibilitatea formării lor prin cădere din poziție verticală ortostaică.

Astfel, acțiunile inculpatului *Griucanov Artur* au fost încadrate juridic în baza art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, după semnele calificative: ”*adică violența în familie, acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în*

privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății”.

3. Nefiind de acord cu sentința, a declarat apel avocatul *Sanduleac Diana* în numele inculpatului Griucanov Artur, care a solicitat, casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Co penal.

3.1. În motivarea apelului a indicat că, pedeapsa stabilită inculpatului Griucanov Artur este prea aspră, și prima instanță neîntemeiat nu a aplicat art. 90 Cod penal.

A considerat că, în cazul lui Griucanov Artur scopul pedepsei penale poate fi atins și fără privarea acestuia de libertate, cu aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2022, a fost respins apelul avocatului *Diana Sanduleac* în numele inculpatului Griucanov Artur, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel notat că, sentința primei instanțe nu a fost contestată în latura stabilirii circumstanțelor de fapt ale cauzei și nici în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Griucanov Artur, apărătorul-apelant exprimând dezacordul doar cu pedeapsa stabilită.

Instanța de apel, analizând circumstanțele și împrejurările speței prin prisma materialelor anexate la dosar ce vizează faptele infracționale comise de Griucanov Artur, personalitatea acestuia, a concluzionat că, prima instanță justificat a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, iar cuantumul acesteia pentru infracțiunea comisă a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art. 364^1 alin.(8) Cod de procedură penală, totodată fiind just stabilită inoportunitatea stabilirii unei pedepse cu suspendare condiționată.

Instanța de apel a reținut că, în cauza lui Griucanov Artur, stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă este condiționată de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior la 15.10.2019 fiindu-i stabilită pedeapsa de 6 luni închisoare pentru o infracțiune similară, însă pedeapsa nu și-a atins scopul, or, într-o perioadă scurtă de timp, adică la 06.06.2021, acesta iarăși a aplicat violența în familie, continuând comiterea infracțiunilor.

Prin urmare, a constatat instanța de apel că, Griucanov Artur, anterior încălcând legea penală, nu și-a făcut careva concluzii, nu s-a reeducat și nu s-a corectat.

Instanța de apel a apreciat ca nefondată solicitarea cu privire la aplicarea față de inculpat a pedepsei neprivative de libertate în temeiul art. 90 Cod penal, or, prin analiza criteriilor enunțate supra, este demonstrată inoportunitatea stabilirii unei asemenea pedepse, care nu este aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei de reeducare/corectare a inculpatului, de restabilirea echității sociale.

Deci, instanța de apel a considerat că, restabilirea echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin stabilirea față de acesta doar a pedepsei sub formă de închisoare, cu executare.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul *Sanduleac Diana* în numele inculpatului Griucanov Artur, a declarat recurs prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

5.1 În motivarea recursului, a menționat că, nu este de acord cu soluția adoptată de către instanța de apel, considerând că este una prea aspră.

Consideră că, urmare recunoașterii vinovăției, căinței sincere a inculpatului, acestuia urma să i se aplice o pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal.

6. Împotriva recursului, procurorul în secția judiciar penală, *Guțan Pavel*, a depus referință prin care solicită inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

În motivarea acestuia indică că, instanța de apel, și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei penale stabilite inculpatului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent*.

Lecturând argumentele invocate în recurs, Colegiul penal reține că, deși recurentul nu a invocat nici un temei de drept prevăzut la prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din conținutul acestuia se atestă dezacordul cu stabilirea de către instanțele de fond, în privința inculpatului a unei pedepse prea aspre, argument ce se încadrează la art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că, motivele invocate de către partea apărării, prin prisma temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea în speță, nefiind constatate careva erori de drept.

Potrivit art. 427 alin.(1), pct. 10) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal atestă că, partea apărării apreciază soluția adoptată de către instanța de apel în privința inculpatului ca fiind una prea aspră, solicitând aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal reține că, în speță nu se contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, în esență, criticile recurentului rezumându-se asupra aprecierii instanțelor a circumstanțelor cauzei care au determinat concluzii neîntemeiate privind individualizarea pedepsei.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții*

drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei penale poate fi atins prin stabilirea unei pedepse mai blânde, sau a unei pedepse mai aspre prevăzute în normă.

În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de Lege, ceea ce la caz s-a realizat.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei stabilite asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Se atestă că, instanța de apel a respins apelul părții apărării ca nefondat și a menținut sentința fără careva modificări.

Prin urmare potrivit sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 29 iunie 2022, Griucanov Artur a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 186 alin.(2) lit. c),d) Cod penal - la **6** luni închisoare, însă a fost liberat de executarea acestei pedepse în legătură cu intervenirea actului de amnistie.

La fel, inculpatul Griucanov Artur, în baza aceleiași sentințe, a fost recunoscut vinovat și condamnat și în baza art. 201^1 alin.(1) lit. a) Cod penal la - **1** an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se atestă că, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (*f.d. 209, Vol. I*), prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364^1 Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată că, instanța de apel, corect și just a stabilit modalitatea de executare a pedepsei cu închisoarea de către inculpat, or, pedeapsa cu închisoarea, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările acțiunilor făptuitorului.

Mai mult, pedeapsa stabilită, urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, încât inculpatul să conștientizeze că, integrarea în societate, este posibilă doar prin abordarea de către acesta a unui mod de viață viabil comunității umane, care ar genera încetarea de către acesta a activității criminale, cu manifestarea unui stil de viață fără încălcarea legii.

Cu referire la alegațiile avocatului inculpatului privind necesitatea aplicării unei pedepse în baza art. 90 Cod penal, Colegiul penal constată că, această solicitare este vădit neîntemeiată, or, aplicarea acestor prevederi are la originea sa personalitatea inculpatului, modalitatea și gravitatea infracțiunii săvârșite, comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal reiterează că, potrivit Revendicării forma nr. 246 (f.d. 62, Vol. I), inculpatul nu este la prima abatere de la *Legea penală*, or, anterior acesta a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți din 15 octombrie 2019, în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal, la o pedeapsă de **6** luni închisoare.

În concluzie, în atingerea scopului de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului, instanța de apel corect a constatat că, corectarea și reeducarea inculpatului, poate fi atinsă doar prin stabilirea pedepsei cu închisoarea.

Colegiul penal, statuează că, pentru a se putea constata dacă inculpatului se poate corecta prin stabilirea unei pedepse non privative de libertate, cu aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, se analizează persoana inculpatului sub raportul periculozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată.

În aceste condiții, Colegiul penal conchide că, stabilirea inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal, la caz, nu este rațională în circumstanțele stabilite și nu ar asigura scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, care reglementează, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Totodată urmează de menționat că, suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Mai mult, Colegiul penal statuează că, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, este important de specificat că, în cazul unei privări de libertate, este deosebit de important să fie respectat principiul general al securității juridice.

Prin urmare, este esențial ca condițiile privării de libertate să fie clar definite în dreptul național și legea însăși să fie previzibilă în aplicare pentru a satisface cerința *"legalității"*, un standard din practica CEDO, care impune normelor de drept să fie suficient de precise, întrucât să permită persoanei, să prevadă rezonabil consecințele ce pot deriva dintr-un anumit comportament în circumstanțele particulare ale cauzei sale.

În cele din urmă, Colegiul penal, atestă că, la caz, inculpatul a avut parte de un proces penal echitabil în privința sa, unde instanțele de fond, primordial, în scopul neadmiterii privării arbitrare de libertate, au ținut cont ca pedeapsa inculpatului să fie una echitabilă și proporțională scopului Legii penale.

În aceste condiții, eroarea de drept specificată în recurs, nu și-a găsit confirmare la examinarea acestuia, cele descrise căpătând forma unor alegații declarative care nu pot fi puse la baza admisibilității recursului ordinar.

Prin urmare, se constată, că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364^1 Cod de procedură penală, ținând cont de scopul pedepsei, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite.

Mai mult ca atât, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o

instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Sanduleac Diana* în numele inculpatului Griucanov Artur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui **Griucanov Artur XXXXX** ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 septembrie 2023.

Președinte Guzun Ion

Judecători Eremciuc Ghenadie

Țurcan Anatolie

Notă: Din motivul imposibilității semnării deciziei motivate de către judecătorul Ion Guzun, din motivul aflării în concediu de odihnă anual plătit de la 14 august 2023 și demisiei acestuia din funcție de la 25 august 2023, prezenta decizie motivată este semnată de către Președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, judecătorul Viorica Puica, în conformitate cu prevederile art. 339 alin.(8) Cod de procedură penală.